

IV, vil være udnævnt for vedkommende Amtsraadsdistrikt, med Anmodning om at foranstalte et Møde afholdt. Den anden Gjenpart skal Amtmanden uden Ophold besørge fremlagt til Eftersyn for Fæsterne, som derom skulle underrettes ved Bekjendtgjørelse til Kirkestevne. Inden Udløbet af den paafølgende Februar Maaaned skulle saavel samtlige Fæstere i Foræning som Godseieren for Formanden opgive, hvem de have valgt til Taxator. Forsomme de dette, foretager Formanden i deres Sted dette Valg og foranstalter det videre Fornødne med Hensyn til Berammelsen, Indvarslingen og Afholdelsen af Commissionens Møde, overensstemmende med de nedenstaaende Regler.

For Commissionen skulle Fæsterne enkeltvis afgive deres Erklæring om, hvorvidt de, uanseet om de fortiden kunne og ville købe, finde de tilbudte Bilkaar antagelige. Den, som, skjøndt lovligen varslat, hverken møder eller lader møde, ansees at have bifaldet Tilbudet. Antage Fæsterne Betingelserne, eller samtykker Eieren i de Forandringer, som de maatte fordre, tilføres det Fornødne Protokollen under Parternes Haand. Kunne de ikke enes, skal Commissionen, efter foregaaende Underfølgelse, afgive sin Kjendelse for, hvorvidt Tilbudet for hver enkelt Fæstegaard, for hvilken mindelig Overenskomst ikke er tilveiebragt, er billigt eller ikke. Den, som er utilfreds med Kjendelsen, skal strax til Protokollen erklære, hvorvidt han vil indanke samme til Overtaxationscommissionen, hvormed da forholdes efter nedenstaaende Forfrister. Omkostningerne ved Taxationscommissionens Møde bæres af Eieren, ved Overtaxationscommissionens Møde af den, hvem sammes Kjendelse gaaer imod.

Udskrift af Forretningen eller Forretningerne tilstilles Amtmanden, som for de Gaardes Vedkommende, for hvilke Tilbudet har erholdt Gyldighed enten ved Fæsternes Erklæring eller ved Commissionernes Kjendelse, uden Ophold lader samme thinglæse paa Eierens Bekostning.

§ 9.

Det Tilbud, der paa fornævnte Maade er læst til Thing, er bindende saavel for den

daværende som for enhver efterfølgende Eier, Bestøder eller Bestyrelse af de Fæstegaarde, om hvilke saadan Afgjørelse har fundet Sted, fra Thinglæsningens Dag og indtil Udgangen af Aaret 1869.

Brugerne af de Gaarde, for hvilke Sagen saaledes er afgjort, kunne ikke fordre sig disse overdragne til Selveiendom efter Taxation, førend fra Begyndelsen af Aaret 1870. Derimod skal enhver oprindelig eller senere indtraadt Fæster eller Fæsters Enke, saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Adkomst, enten i levende Live eller ved testamentarisk Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa den Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maaener efter indtraadt Fæstledighed, — være berettiget til, i Løbet af den Tid, hvori Eieren efter det Foranstaaende er bunden ved sit Tilbud, at fordre sig Gaarden tilskjødet paa de deri fastsatte Bilkaar.

Med Hensyn til dem, der have erholdt lovlig Pant i Godset før Tilbudets Thinglæsning, bliver at forholde efter § 25, cfr. § 48.

§ 10.

Naar den Fæster, som efter § 4 kan fordre den i Fæste havende Gaard sig overdragen til Selveiendom, gjør denne Ret gjældende, skal Gaarden med alt dens Tilbehør af Besætning og Inventarium, forsaavidt samme ikke tilhører Brugeren selv, taxeres til den Værdi, Gaarden har som en Eiendom, der er undergivet Fæstelovgivning. Eier Brugeren Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugeren selv har bekostet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstestrærelse vilde kunne fordres Erstatning, saavel som til de særegne Begunstigelser, der ved Erectionsbreye for Fideicommisser eller ved andre Dispositioner maatte være indrømmede Godsets Bønder. Denne Taxationssum er Kjøbesummen.

§ 11.

Af Gaardens Taxationssum, beregnet som i § 10 foreskrevet, tilsvares Kjøberen først det